

SANDNES KOMMUNE

Kunnskapsdepartementet

Postboks 8119 Dep
0032 OSLO

Sandnes, 25.06.2010

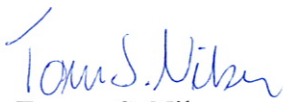
Deres ref:
Saksbehandler: Linn Christin Rustøen

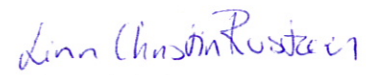
Vår ref: 201003274-5
Arkiv: E: 150 A10 &20

NYTT FINANSIERINGSSYSTEM FOR IKKE-KOMMUNALE BARNEHAGER I EN RAMMEFINANSIERT SEKTOR - HØRINGSUTTAELSE

Høringsuttalelsen vedrørende nytt finansieringssystem for ikke-kommunale barnehager i en rammefinansiert sektor ble behandlet i Bystyret 22.6.2010. Vedtaket ble enstemmig vedtatt. Saken sendes i sin helhet som Sandnes kommunes høringsuttalelse.

Med vennlig hilsen

Torunn S. Nilsen

Linn Christin Rustøen

Vedlegg:

- Nytt finansieringssystem for ikke-kommunale barnehager i en rammefinansiert sektor – høringsuttalelse
- Saksprotokoll Bsak 86/10

Behandles av utvalg: Utvalg for kultur og oppvekst Formannskapet Bystyret	Møtedato 31.05.2010 08.06.2010 22.06.2010	Utvalgssaksnr. 43/10 75/10
--	---	---

NYTT FINANSIERINGSSYSTEM FOR IKKE-KOMMUNALE BARNEHAGER I EN RAMMEFINANSIERT SEKTOR - HØRINGSUTTALELSE

SAKEN GJELDER

Kunnskapsdepartementet har sendt forslag til nytt finansieringssystem for ikke-kommunale barnehager i en ramrefinansiert sektor fra 1.1.2011 på høring. Høringsnotatet omfatter forslag til endringer på to områder:

1. Ny forskrift om likeverdig behandling ved tildeling av offentlig tilskudd
2. - Ny § 14a i barnehageloven om regulering av uttak av verdier i ikke-kommunale barnehager
- Ny forskrift om bruk av offentlige tilskudd og foreldrebetaling i ikke-kommunale barnehager (uttak av verdier/utbytte) ut fra ny § 14a i barnehageloven (jfr. punkt 2 ovenfor)

Høringsnotatet legges med dette frem for politisk behandling i Sandnes kommune. Høringsfristen er 31.7.2010.

BAKGRUNN FOR SAKEN

Stortinget vedtok i juni 2009 ved behandlingen av Ot.prp. nr 57 (2007-2008) at finansiering av ikke-kommunale barnehager i barnehagesektoren skulle ramrefinansieres fra 1.1.2011. I sammenheng med omleggingen av finansieringssystemet ble det vedtatt at det skulle utarbeides en nasjonal forskrift om likeverdig behandling av kommunale og ikke-kommunale barnehager innenfor det nye systemet. Videre ble det vedtatt en opptrappingsperiode på inntil fem år for innføring av full økonomisk likeverdig behandling. Det ble dessuten vedtatt at det fra samme tidspunkt ikke lenger skulle være en plikt for kommunene å finansiere barnehager som etableres etter 1.1.2011.

Stortinget har gitt noen klare føringer i saken:

- Forenkling av finansieringssystemet for barnehagesektoren, slik at det blir lett å forstå og forvalte i første rekke for kommunene og barnehagene
- Utjevning av forskjeller i lønns- og arbeidsbetingelser gjennom økte tilskudd til ikke-kommunale barnehager
- Ønske om mangfold og høy kvalitet i sektoren

Høringsdokumentet finnes i sin helhet [her](#).

DAGENS FINANSIERING AV IKKE-KOMMUNALE BARNEHAGER

Kommunene har i dag en plikt til å finansiere de ikke-kommunale barnehagene på en likeverdig måte i forhold til de kommunale barnehagene men dagens forskrift har en minimumsgrense på 85 % (88 % fra august jfr. Ot.prp. nr 57 (2007-2008)), dvs. at kommunene bare plikter å gi de ikke-kommunale barnehagene 85 % av det en tilsvarende kommunal barnehage får i offentlig støtte i gjennomsnitt. Dagens forskrift

baserer seg på kostnadsdekning som hovedregel. Dvs. at kostnadene i de ikke-kommunale barnehagene danner grunnlaget for tilskuddet. Man har også mulighet til å gi de ikke-kommunale barnehagene full likeverdig behandling ved å benytte enhetsprinsippet. De ikke-kommunale barnehagene får da 100 % tilskudd, dvs. like mye i offentlig støtte som de kommunale barnehagene i kommunen i gjennomsnitt mottar, beregnet på kostnadene i de kommunale barnehagene.

Sandnes kommune har fra 2003 valgt å beregne tilskudd til ikke-kommunale barnehager etter enhetsprinsippet (100 %).

1. HOVEDELEMENTER I NY FINANSIERINGSMODELL

Kunnskapsdepartementet foreslår en ny finansieringsmodell der kommunene skal fastsette separate tilskuddssatser for drift og kapital:

Ordinær barnehager:

- Drift: En sats for små barn med heltidsplass og en sats for store barn med heltidsplass. Kommunene skal dessuten gi et påslag for administrasjon på 4 % av det beregnede tilskuddet til drift.
- Kapital: En sats pr heltidsplass. Tilskuddet skal dekke avskrivings- og rentekostnad.

Familiebarnehager:

- Drift: En sats for små barn med heltidsplass og en sats for store barn med heltidsplass. Kommunene skal dessuten gi et påslag for administrasjon på 4 % av det beregnede tilskuddet til drift.
- Kapital: En sats pr heltidsplass. Tilskuddet skal dekke avskrivings- og rentekostnad.

Åpne barnehager:

- Drift: Departementet vurderer om det er tilstrekkelig med en sats for åpne barnehager. Kommunene skal dessuten gi et påslag for administrasjon på 4 % av det beregnede tilskuddet til drift.
- Kapital: En sats pr heltidsplass. Tilskuddet skal dekke avskrivings- og rentekostnad.

Tilskuddssatsene beregnes på bakgrunn av budsjetterte kostnader til kommunale barnehager det enkelte år.

1.1 Likeverdig behandling

Fra 2011 skal kommunene sørge for likeverdig behandling av alle barnehagene i kommunen. Med likeverdig behandling menes at ikke-kommunale barnhager skal motta 100 % av det tilsvarende kommunale barnehager i gjennomsnitt mottar i offentlig tilskudd pr heltidsplass. Likeverdig behandling skal omfatte alle kostnader til *basistilbudet* i barnehagene, inkludert administrasjonskostnader og kapitalkostnader. Kommunale barnehager med særskilt høye kostnader til *ordinær drift* kan imidlertid holdes utenfor beregningsgrunnlaget.

Med likeverdig behandling legges det samtidig til rette for likeverdige lønns- og arbeidsvilkår mellom kommunale og ikke-kommunale barnehager.

Kommunens plikt til å sørge for likeverdig behandling av alle godkjente barnehager gjelder uavhengig av barnas hjemkommune.

Rådmannen vurdering:

I høringen brukes ordinær drift og basistilbud som forklaring på hva som skal legges til grunn for utmåling av driftstilskudd. Det er ikke nærmere definert hva som ligger i disse to begrepene. Bruk av ett begrep og en klarere definisjon vil tydeliggjøre hva som skal inngå i driftstilskuddet.

Departementet bør også redegjøre klart hva man mener med en tilsvarende kommunal barnehage, slik at man unngår mange klagesaker på bakgrunn av tolkninger på dette punktet.

Departementet gir i forskriften kommunene en plikt til å finansiere alle ikke-kommunale barnehager i egen kommune, uavhengig av hvilke kommune barna er bosatt i. Slike interkommunale løsninger vil være administrativt krevende for kommunene, men samtidig ser man at det vil være urimelig overfor de ikke-kommunale barnehagene om de skal måtte forholde seg til flere ulike kommuner. En interkommunal løsning ivaretar også brukerne og sikrer en bedre flyt i barnehage tilbudet i regionen.

1.2 Tilskudd til drift

Tilskuddet til drift skal beregnes ut fra gjennomsnittlig budsjetterte driftskostnader til basistilbudet i tilsvarende kommunale barnehager, med unntak av kapitalkostnader og kostnader til fellesadministrasjon som gjelder barnehagedriften. Kommunale barnehager med særskilt høye kostnader til ordinær drift kan også holdes utenfor beregningsgrunnlaget.

Tilskuddet til drift skiller mellom en sats for barn under 3 år, og en sats for barn over 3 år. Tilskuddssatsene skal fastsettes i samsvar med forholdstallet (vektingen mellom store og små barn) som fastsettes av departementet hvert år.

Departementet foreslår at det gis et påslag på 4 % av det beregnede tilskuddet til drift for å ta høyde for kommunens kostnader til fellesadministrasjon.

Rådmannens vurdering:

Rådmannen mener det er fornuftig å beregne tilskuddet til drift på bakgrunn av kommunens budsjetterte tall til kommunale barnehager. Dette vil gi en mer forutsigbar modell for de ikke-kommunale barnehagene. Det er viktig at man får en klar definisjon på hva som menes med *basistilbudet* i en *ordinær* kommunal barnehage, slik at man får med alle kostnadene.

Alle kommunenes myndighetsoppgaver må holdes utenfor – herunder opplæring og oppfølgingstiltak som også tilbys personalet i de ikke-kommunale barnehagene. Tjenester, som for eksempel felles opptakskontor, må man også kunne holde utenfor beregningen. Barnehager som delvis driver som en familiebarnehage må man kunne tekke ut i beregningsgrunnlaget til ordinære barnehager, da det ikke er mulig å skille ut kostnadene til familiebarnehage delen.

Særskilt høye kostnader til ordinær drift skal holdes utenfor beregningsgrunnlaget, det må konkretiseres nærmere hva som faller inn under denne kategorien. Dette kan blant annet gjelde barnehager med midlertidig drift, barnehager til nyankomne flyktnings barn, friluftsbarnhager og barnehager med en stor andel barn med funksjonshemninger.

Kommunen skal også tilby barnehageplasser i "grisgrendte" strøk. Disse barnehagene er ikke like kostnadseffektive som andre barnehager, mye på grunn av størrelsen på barnehagen og kapasitetsutnyttelsen. Rådmannen ønsker at slike barnehager kan falle inn under kategorien for særlig høye kostnader, men mener kommunene må ta slike vurderinger ut i fra det tilbudet som ikke-kommunale barnehager tilbyr.

Rådmannen foreslår at nyetablerte barnehager legges inn i grunnlaget fra første hele driftsår. Dette vil spare kommunene for mye administrativt arbeid ved å slippe å trekke ut en andelsmessig del i oppstartsåret.

Administrasjonspåslag på 4 % er hentet fra en kostnadskartlegging som Telemarksforskning har laget på oppdrag av Kunnskapsdepartementet. Det opplyses om at det er stor usikkerhet knyttet til dette anslaget. Administrasjonspåslaget vil overkompensere de store ikke-kommunale barnehagene som driver effektivt, og underkompensere de små ikke-kommunale barnehagene. Et fast påslag på bakgrunn av beregnede driftskostnader vil ikke gi noe insitament for effektiv administrasjon, verken i kommunen eller i de ikke-kommunale barnehagene. En selvkostberegning vil i større grad gi insitament til en effektiv administrasjon, og det må derfor legges til grunn i utmålingen av tilskuddet.

Departementet legger opp til å endre forholdstallet mellom store og små barn fra dagens vekting på 2 til ca 1,62. Rådmannen mener dette kan være fornuftig, men ber om at forholdstallet ikke justeres hvert år for å sikre en forutsigbarhet i modellen. Forholdstallet bør heller revurderes hvert 5 år, eller ved eventuelt andre store endringer. Rådmannen ønsker at det legges frem en dokumentasjon på hvordan man har beregnet forholdstallet mellom store og små barn.

1.3 Tilskudd til kapital

Tilskuddet til kapital skal dekke kostnader til avskrivninger og renter.

Departementet har vurdert to alternative modeller for fastsettelse av tilskudd for kapitalkostnader:

1. Alle kommuner som har egne barnehager skal fremskaffe tall på kapitalkostnader i kommunale ordinære barnehager.
2. Kommunen kan velge om den vil beregne kapitalkostnader i egne barnehager eller benytte nasjonale gjennomsnittssatser for kapitalkostnader i ikke-kommunale barnehager.

Departementet ber om høringsinstansenes syn på om alle kommuner som har egne barnehager skal pålegges å beregne kapitalkostnadene i kommunale barnehager eller om de bør kunne velge å benytte nasjonale gjennomsnittssatser.

Kommunen kan gi ekstra tilskudd til barnehager med høye kapitalkostnader. En alternativ modell er at kommunen gir et noe lavere kapitaltilskudd til de ikke-kommunale barnehagene enn gjennomsnittsprinsippene skulle tilsi. Innsparingen benyttes i sin helhet til en pott der ikke-kommunale barnehager kan søke om midler fra.

Rådmannens vurdering:

Rådmannen ønsker en valgmulighet mellom å beregne kapitaltilskuddet på bakgrunn av egne kommunale barnehager og en nasjonal fastsatt gjennomsnittssats pr heltidsplass (modell 2 i høringsforslaget).

Samtidig ser man behovet for å kunne vurdere å gi barnehager med særlig høye kapitalkostnader et ekstra tilskudd. Problemet med en slik ordning er at den kan gi en stor merkostnad for kommunen. Alternativet med å dele ut et lavere tilskudd enn gjennomsnittet og legge resten i en pott vil kunne hjelpe til å jevne ut noe av skjevheten, men dette vil føre til mer administrasjon for kommunen.

For å kunne gjennomføre en beregning av kapitalkostnadene på bakgrunn av kommunale barnehager, er kommunene avhengig av at veilederen for beregningen kommer tidsnok i 2010.

1.4 Familiebarnehager og åpne barnehager

I høringen foreslår departementet at man skal fastsette egne tilskuddssatser for familiebarnehager og for åpne barnehager.

Kostnadsanalyser gjennomført av Fürst og Høverstad viser at gjennomsnittlige ordinære driftskostnader i ikke-kommunale familiebarnehager er vesentlig lavere enn driftskostnader i ordinære ikke-kommunale barnehager. Tilskuddene skal beregnes ut i fra gjennomsnittlige kostnader til kommunale familiebarnehager, dersom kommunen selv ikke har egne familiebarnehager skal tilskuddene fastsettes på bakgrunn av nasjonale gjennomsnittssatser.

Godkjente åpne barnehager skal også omfattes av den nye forskriften om likeverdig behandling. Departementet vurderer om det er tilstrekkelig med ett tilskudd pr plass i åpne barnehager, og ikke skille mellom store og små barn. Kommuner som selv driver åpne barnehager, skal bruke budsjetterte kostnader i disse barnehagene til å beregne tilskuddet til ikke-kommunale åpne barnehager. Øvrige kommuner skal benytte de nasjonale gjennomsnittssatsene som fastsettes av departementet.

Rådmannens vurdering:

I høringen legges det opp til at man skal fastsette en tilskuddssats for drift og en for kapital til ikke-kommunale familiebarnehager og til åpne barnehager. Rådmannen mener det vil være tilstrekkelig og kun ha ett tilskudd til familiebarnehager og åpne barnehager som dekker kostnader til drift samtidig som det tas høyde for slitasje/leie av lokaler gjennom et påslag.

Kommunene må ha nasjonale gjennomsnittssatser dersom man ikke har egne familiebarnehager eller åpne barnehager i kommunen. De nasjonale gjennomsnittssatsene må også kunne benyttes dersom grunnmaterialet i egen kommune er for dårlig til å beregne tilskuddet til de ikke-kommunale familiebarnehagene eller åpne barnehagene.

En utfordring for de åpne barnehagene vil være hvordan man skal telle hvilke barn man skal få tilskudd for. Rådmannen ønsker en nærmere presisering i forskriften på dette punktet.

Innholdet på tjenesten i de åpne barnehagene varierer veldig mellom kommunene. Det blir en utfordring å benytte nasjonale gjennomsnittssatser dersom disse blir lavere enn den kvaliteten vi ønsker i de åpne barnehagene i kommunen.

1.5 Justering av tilskuddet

Dersom de kommunale barnehagene får en budsjettøkning til ordinær drift, skal tilsvarende økning pr barn med heltidsplass også gjelde for ikke-kommunale barnehager. Dette gjelder særlig lønnsoppgjør. Departementet foreslår at tilskuddet pr heltidsplass til ikke-kommunale barnehager fastsettes én gang pr år, i tillegg skal det foretas inntil én etterjustering hvis kommunene gir tilleggsbevilgninger til ordinær drift av sine egne barnehager. Ved en bevilgningsreduksjon skal det ikke få innvirkning på de ikke-kommunale barnehagene.

For å ivareta hensynet til likebehandling dersom faktisk forbruk avviker vesentlig fra planlagt forbruk, skal vesentlig netto merforbruk i den ordinære driften i kommunale barnehager over minst 3 år korrigeres inn i tilskuddssatsene i påfølgende år.

Rådmannens vurdering:

Rådmannen ser behovet for at tilskuddet skal justeres en gang i året, men det må gjøres på en måte som ikke krever mye administrasjon.

Det må i forskriften presiseres hva som menes med vesentlig merforbruk i kommunale barnehager. Det er bra at man kan ta hensyn til om merforbruket skyldes inntak av barn med spesielle behov.

Man er usikker på om 3 års regelen vil ivareta likebehandlingen på en tilstrekkelig måte overfor de ikke-kommunale barnehagene.

1.6 Telletidspunkt for endring av antall barn

Departementet foreslår at kommunene selv velger hvor mange telletidspunkt det skal være i løpet av året.

Kun ved store aktivitetsendringer, for eksempel ved opprettelse eller nedleggelse av ny avdeling/større gruppe eller ny barnehage, må kommunen beregne tilskuddet for barnehagen på nytt.

Rådmannens vurdering:

Rådmannen ønsker at kommunene selv skal kunne bestemme antall telletidspunkter per år. Det som er viktig er at telletidspunktene fremmer effektivitet i de ikke-kommunale barnehagene.

Ved økt antall barn vil kommunen måtte kompensere den ikke-kommunale barnehagen med et ekstra tilskudd og motsatt ved en reduksjon. I dagens ordning har man endringsmeldinger der kravet er at endringen skal være på mer enn to barn for å få ekstra tilskudd. Man må derfor se telletidspunktene opp mot rammefinansieringen.

1.7 Klage

Barnehageeier kan påklage vedtak om kommunalt tilskudd til Fylkesmannen.

Rådmannens vurdering:

Rådmannen ønsker at Fylkesmannen i større grad enn i dag skal veilede kommunene ved utmåling av tilskudd til ikke-kommunale barnehager. Dersom en utvidet veiledningsplikt kommer i konflikt med Fylkesmannens rolle som klageinstans, bør denne flyttes over på departementet.

2. UTTAK AV VERDIER

Departementet ber eksplisitt om høringsinstansenes syn på behovet for regulering av uttak av verdier, samt forslag til regulering.

Departementet foreslår et forbud om årlig uttak av overskudd utover en fastsatt maksimal avkastning på egenkapitalen som er satt lik 10 års statsobligasjoner tillagt et risikopåslag på 2 prosentpoeng.

Kommunene vil også kunne kreve tilbakeført verdier bygget opp av offentlige tilskudd og foreldrebetaling, utover maksimal årlig avkastning på egenkapitalen ved salg eller nedleggelse av en ikke-kommunal barnehage.

Det pålegges barnehageeierne et betydelig større dokumentasjonskrav i forhold til transaksjoner mellom nærstående og fastsettelse av lønn til eier som arbeider i barnehagen. Det vil være barnehageeiers ansvar å dokumentere at transaksjonene er foretatt på markedsmessige vilkår.

Rådmannens vurdering:

Rådmannen ser at kontroll med utbytte og transaksjoner mellom nærstående kan medføre økte administrasjonskostnader for kommunene.

Departementet ber om høringsinstansenes syn på regulering av uttak av verdier når det gjelder drift, salg eller opphør av ikke-kommunale barnehager. Det legges opp til et komplisert kontrollregime i kommunene som vil medføre behov for økt kapasitet og kompetanse. Det bør legges til at verken Danmark eller Sverige har noen form for regulering av uttak av verdier.

Kommunenes finansiering av ikke-kommunale barnehager må være i tråd med EØS-avtalens regler for offentlig støtte. For å sikre at støtten er i tråd med EØS-avtalen må flere viktige momenter være på plass:

- Det må sikres at pengene brukes i samsvar med formålet, dvs. kommer barna til gode
- Det må sørges for at støttebeløpet ikke er større enn det som er nødvendig for barnehagetjenesten. Eierne kan ha en rimelig fortjeneste uten at det regnes som overkompensasjon.
- Det skal ikke være noen krysssubsidiering, dvs. at støtte til barnehagedrift brukes til annen virksomhet eieren måtte drive med.
- Det må ikke skje forskjellsbehandling mellom de ikke-kommunale barnehagene.
- Det bør fastsettes objektive og etterprøvbare kriterier for beregning og utbetaling av kommunalt tilskudd.

I Ot.prp. nr. 57 (2007-2008) *Om lov om endringer i barnehageloven (finansiering av ikke-kommunale barnehager)* foreslo departementet at det skulle fastsettes lokale forskrifter for tilskudd til ikke-kommunale barnehager. Det ble ikke foreslått regulering av utbytte, men at kommunene selv skulle ha ansvaret for at det ikke blir utbetalt tilskudd i strid med reglene for offentlig støtte. Dersom EØS-regelverket ikke overholdes og det utbetales ulovlig støtte må støtten pluss renter tilbakebetales. Departementet sier videre at de vil vurdere å utarbeide veiledningsmateriell til kommunene vedr. EØS-avtalen og reglene for offentlig tilskudd.

Det overordnede prinsippet bør være at alle barn skal ha et kvalitativt godt barnehagetilbud uavhengig av om de har plass i en kommunal eller ikke-kommunal barnehage. Videre må reglene for offentlig støtte etterfølges. Et komplisert kontrollsystem for utbytte må avveies i forhold til risiko for at støtten ikke er i tråd med EØS-avtalen. Departementet har tidligere gått inn for at kommunene selv skal ha ansvaret for at regelverket overholdes, og at det vil bli gitt veiledning fra staten. Dette synes å være en mye bedre løsning enn å lovregulere uttak av verdier.

2.1 Vilkår

Kommunen kan stille rimelige og relevante vilkår for barnehagedrift. Herunder kan kommunen stille vilkår om lønns- og arbeidsvilkår dersom den samtidig sørger for at det er rom for dette innenfor barnehagenes samlede inntekter.

Rådmannens vurdering:

Hva som menes med *rimelige og relevante vilkår* bør tydeliggjøres. Rådmannen mener dette må kunne omfatte vilkår omkring arealutnyttelse, prioritering av barn med barnehagerett, barn med spesielle behov og minoritetsspråklige barn.

3. ANDRE FORHOLD

3.1 Enkelthet og korrekthet

Departementet ber om høringsinstansenes syn på forslag til ny finansieringsmodell, herunder om de overordnede hensynene når det gjelder forholdet mellom enkelthet og korrekthet er ivare tatt på en hensiktsmessig måte.

Rådmannens vurdering:

Modellen som Kunnskapsdepartementet har skissert i høringen inneholder fortsatt mange gråsoner der man har stor mulighet for fortolkninger. Rådmannen ønsker at det nye systemet bør få en så klar og presis utforming at det i stor grad kan redusere dagens omfattende klagesaksbehandling av kommunenes tilmålte tilskudd til ikke-kommunale barnehager.

Rådmannen ønsker også at enkelthet skal veie tungt for å sikre en forutsigbar modell for alle parter.

3.2. Merkostnad for kommunene

Departementet mener den nye forskriften vil gi en forenkling både for kommunene og barnehagene, og at man vil frigjøre administrative ressurser i kommunene og i barnehagene.

Rådmannens vurdering:

For kommunene vil forslaget til ny forskrift ikke frigjøre administrative ressurser, det vil trolig heller øke behovet for administrative ressurser. Den største årsaken til dette er behovet for økte ressurser i forhold til kontrollen vedrørende utbytte og tilbakeføring av verdier ved salg eller opphør av ikke-kommunale barnehager.

Kommunene har plikt til å tilby barnehageplass til alle barn som har rett til plass, jfr. Ot.prp. nr 52 (2007-2008). Dette vil føre til at kommunene i perioder må ha ledige plasser i enkelte barnehager som en buffer for å sikre at man oppfyller retten til barnehageplass. Dette vil kunne gi en merkostnad for kommunene.

Rammefinansieringen vil gi en merkostnad for kommunen fordi telletidspunktet for antall barn 1-2 år uten kontantstøtte og barn 3-5 år er 1. juli året før budsjettåret. Dette gjelder spesielt for vekstkommuner. Det er i tillegg uklart om kommunen vil få finansiering for barn født fra januar til august i året før budsjettåret, men disse barna vil ha rett til barnehageplass i budsjettåret.

Rådmannen tilrår følgende

VEDTAK:

Saken i sin helhet godkjennes og videresendes som Sandnes kommunes høringsuttalelse.

RÅDMANNEN I SANDNES, 25.05.2010

Tore Sirnes
Rådmann

Torill J. Kind
Kommunaldirektør

Torunn S. Nilsen
Økonomidirektør